

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **Ing. H. K.**, bytem P., zastoupené: JUDr. Julií Šindelářovou, advokátkou se sídlem Mikulášská 455/9, 326 00 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 12.8.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 26.6.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 26.6.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 28.4.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce JUDr. Julie Šindelářové na nákladech řízení částku ve výši 4.719,-Kč na účet č. X, VS 12607, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 12.8.2014 (připojena i kopie napadeného rozhodnutí), se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu ze dne 26.6.2014 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 28.4.2014, kterým jí přiznala od 16.2.2014 invalidní důchod ve výši 8.790,-Kč pro invaliditu druhého stupně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 11.3.2014 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, když pokles její pracovní schopnosti činí 55%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 26.6.2014* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 20.6.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně je *invalidní pro invaliditu druhého stupně* dle § 39 odst. 2 písm. b)

zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje její duševní a fyzické vlastnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, kdy s ohledem na aktuální klinický nález byla zvolena horní hranice, která byla v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena o 10% s přihlédnutím k dalšímu postižení zdravotního stavu, takže celková hodnota činí 55% (*datum vzniku invalidity 16.2.2014*).

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, když dle ní nebylo správně stanoveno datum vzniku invalidity s ohledem na obsah lékařských zpráv a také skutečnost, že psychotické potíže se projeví již v roce 1994, kdy byla hospitalizována, a byly přinejmenším počátkem onemocnění, které způsobilo pracovní neschopnost od 30.7.2012 do 25.9.2013, takže není správné datum vzniku 16.2.2014, kdy odborný psychiatr vystavil lékařskou zprávu; závěrem navrhla zrušení napadeného i předcházejícího rozhodnutí žalované v části určení dne vzniku invalidity pro nezákonnost a požadovala uhradit náklady řízení.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 11.3.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 20.6.2014 soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže celkově činí 55% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 16.2.2014 bez bližší specifikace.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 29.8.2014 k důkazu navrhla vyhotovení posudku příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 26.6.2014 bylo žalobkyni doručeno dne 15.7.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru psychiatrie *po jednání konaném dne 12.11.2014*, jemuž byl přítomen zástupce žalobkyně, ale nikoli žalobkyně, která byla omluvena ze zdravotních důvodů. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně

dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Komise na rozdíl od OSSZ i námitkového řízení hodnotila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti schizoafektivní psychózu, smíšený typ, ne plně kompenzovanou, ve stupni zvlášť těžkého postižení, dle kapitoly V, položka 4c) přílohy vyhlášky na spodní hranici uváděné procentuální ztráty míry poklesu pracovní schopnosti, to je 70%, a tuto míru dle § 3 vyhlášky dále nezvýšila. Též bylo uvedeno, že pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně není schopna jakékoliv soustavné výdělečné činnosti. Komise uvedla, že měla k dispozici zdravotní dokumentaci i kartu ošetřujících psychiatrů žalobkyně MUDr. B., MUDr. B.; jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který není léčbou plně stabilizovaný, jehož zhoršení bylo vždy řešeno dočasnou pracovní neschopností a jejím prodloužením. Pokud se jedná o výpověď z pracovního poměru u společnosti A., tato nebyla z důvodu zdravotních, jednalo se o výpověď dohodou (2 měsíční výpověď, s 3 měsíčním platovým odstupným) - objektivizováno záznamy ošetřujícího psychiatra. Dle záznamu v kartě ošetřujícího psychiatra ze 17.12.2013 konstatováno, že žalobkyně je v klinickém obraze, je dynamičtější, přesto stav nelze hodnotit jako stabilizovaný, což další kontroly potvrzují, postupně docházelo k zhoršování psychického stavu, které vyústilo v hospitalizaci na PK Plzeň - srpen 2014. Datum vzniku invalidity lze stanovit již psychiatrickou kontrolou 17.12.2013. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora (OSSZ a námitkové řízení).

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního

samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. *je pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v této věci *stav ke dni 26.6.2014*), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání dřívějšího vzniku data invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 12.11.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně již od 17.12.2013 invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli až od 16.2.2014 pro invaliditu druhého stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 26.6.2014 i předcházející rozhodnutí ze dne 28.4.2014 *bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobkyně již od 17.12.2013 a nikoli až od 16.2.2014 k poklesu míry pracovní schopnosti nikoli pouze o 55%, ale o 70%, tudíž se jednalo o invaliditu třetího nikoli druhého stupně. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (*pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 55%*). PK MPSV po posudkovém zhodnocení předložených dalších lékařských zpráv a i karty ošetřujícího psychiatra MUDr. B. i MUDr. B. v tomto řízení před soudem uznala žalobkyni invalidní pro invaliditu třetího stupně již od 17.12.2013 (*psychiatrická kontrola*), přičemž tato invalidita trvala i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 26.6.2014.

Námitku žalobkyně o nezákonnosti napadeného a předcházejícího rozhodnutí soud neshledal oprávněnou, neboť posudek o invaliditě byl vyhotoven po jednání konaném na OSSZ Plzeň-město dne 11.3.2014, na jeho podkladě bylo vydáno rozhodnutí ČSSZ o přiznání invalidního důchodu žalobkyni od 16.2.2014 ve výši 8.790,-Kč měsíčně; dále po podání

námitek byl posudek o jejím zdravotním stavu vypracován dne 20.6.2014 a následně bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí ze dne 26.6.2014 o zamítnutí námitek, tudíž rozhodnutí byla vydána po provedeném správním řízení oprávněným správním orgánem a dle příslušného zákona, ale k pochybení došlo při hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ, což způsobuje vadu řízení nikoli nezákonnost.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je již od 17.12.2013 invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 12.11.2014, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 61/2014 ze dne 3.12.2014, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity od dřívějšího data by byla vydala žalovaná i v případě takových zjištění již na základě posouzení OSSZ Plzeň-město, tak i v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně dne 18.11.2014 požadoval náklady řízení ve výši 4.719,-Kč představující náhradu tří úkonů právní služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, účast při jednání PK MPSV) a tří režijních paušálů á 300,-Kč i DPH 21%, jehož je plátcem, z částky 3.900,-Kč, tj. 819,-Kč. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal uvedenou částku, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*, když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 3. prosince 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně